

רשת כוללי יום הששי בארץ ובחו"ל
ע"ש מהרי"ץ זצוק"ל גאון רבני תימן ותפארתם
ולע"נ מארי יוסף מתי בן אהרון עומייסי זצ"ל
בברכת מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א
ובראשות הרה"ג יוסף צברי שליט"א

שירשי המנהג

אלעד / נתבות / בית שמש / ירושלים / פלאטבוש (ארה"ב) / משרד ראשי: רחוב ברנינבים 23 בני ברק | טל': 03-612-62-62 (+972) רב קווי | דוא"ל: yosef052@okmail.co.il

תולדות חייו והנהגותיו של הגה"צ רבי שלום קלזאן זצ"ל

תורה ויראי שמים, ללמוד את יסודות השירה ובשנים האחרונות הוקמה בהדרכתו להקת מורשת תימן.

פעם אחת ביקשוהו שילמד צעירים את השירה, בכדי להנחילה לעם לבל תשכח, אולם דחה הצעה זו ולא הסכים לקבלה, מפני חרדה שמה אנשים אלה לא מספיק כשרים לקבל את יסודות שירת הקודש.

מגיל צעיר ועד יומו האחרון היה כבול לשמש את הציבור, החל משיעורי תורה, שירה בשמחות,

בשבע ברכות בברית מילה בחנוכת הבית וכלה בניחום אבלים. יומו היה מתחיל משלש לפנות בוקר ומסתיים קרוב לחצות ליל.

חודש קודם פטירתו של רבינו, חודש תשרי שנת ה'תש"ם, הרגישו המקורבים לרבינו אותות המסמלים שמהו עתיד להתרחש בימים הקרובים. קודם כניסתו של ר"ה ביום או יומים לקה רבינו זצ"ל בשפעת אשר מנעה ממנו לחלוטין לשרת כש"ץ כמדי שנה בשנה, לא בתפילות ולא במוספין לא בסליחות ולא בבקשות. בנו של רבינו הרה"ג רבי יוסף קלזאן שליט"א מספר "בליל שמחת תורה

הוזמנתי להתפלל תפילת ערבית, והנה להפתעתי דבר שמעולם לא קרה מקרה כזה, אחרי הברכות של קריאת שמע לפני העמידה, במקום לומר קדיש "בעלמא", קרה שאמרתי קדיש "דעתיד לחדתא עלמא" כמנהג שהיתום אומר קדיש זה על אביו שנפטר. באותו רגע הרגשתי זעזוע ודפיקה בלב אבל מיד רציתי להתעלם מכך.

ולאחר כמה ימים ל' תשרי התש"ם, נצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקודש, ונלקח רבינו לבית עולמו.

(מתוך ספר שנכתב לזכרו בעריכת הרב שמעון גריידי הי"ו)

רבינו נולד בצנעא בשנת תר"ע לאביו המנוח הגאון רבי שלום שהיה רב ביהכ"ס בית צאלח (המכונה ביהכ"ס מהרי"ץ), נצר למשפחת רבנים תלמידי חכמים מדורי דורות, שקידתו בלימוד התורה היתה עקבית, הוא לא יתיר על שום שיעור והיה דבוק באביו ולא בכדי הגיע למעלה גבוהה של התלהבות סוערת על כבוד התורה והמצוות. אביו ספג לתוכו נוסף על לימוד התורה אף טוהר מידות ונקיות הדעת, ענווה ויראת שמים.

עם עלותו ארצה המשיך רבינו את לימודו בישיבת "שערי ציון" של הגאון רבי בן ציון עוזיאל זצ"ל ובישיבת "ענף חיים" בראשות הגאון רבי חיים חוברה זצ"ל, ובישיבת "החיים והשלום" של הגאון רבי חיים עראקי זצ"ל. וכאשר הוקמה ישיבת "סוכת שלום" בראשותם של הרבנים הרה"ג שלום כסאר זצ"ל והרה"ג שלום הלוי זצ"ל קבע את לימודו שם ולאחר שהלכו לבית עולמם, נתמנה לראש הישיבה עד יומו האחרון.

רבינו התמסר בנאמנות לציבור, קבע לילות כימים בלימוד תורה, היה קם באישון לילה לביהכ"ס כדי ללמוד ולחזק ע"כ את ידי האנשים, לבל תרפינה מלשמור על מסירת הלימוד הנהוגה זה דורות.

עוד בהיותו צעיר לימים, נתגלה רבינו כבעל קול נעים ובעל כשרון לשירה, הוא נתחנך לשירה על ברכי הרה"ג ר' סעדיה עוזרי זצ"ל, אשר לקחו כבר מגיל צעיר לשמח חתנים וכלות

בקולו הערב, מעטות היו השמחות שלא זכה ללוותן בשיר ובזמרה, בקיאותו הרבה ביסודות השירה התימנית קנתה לו שם והוא דאג להנחילה לנבחריו, מידי מוצאי שבת היו מגיעים לביתו בחורים אנשי

רבינו בעת שירה

דבר המערכת

"הלל והודאה"

בימים אלו, שנקבעו ע"י חז"ל לימי הלל והודאה, מודים אנו להקב"ה על כל רחמיו וחסדיו אשר עשה עמנו, בהקמת רשת הכוללים הייחודית "יוסף הצדיק" לניצול הלימוד ביום ששי הקדוש, ובציון ארבע שנות עמל בתורה, ובהקמת סניפים חדשים להרבות חיילים לאורייתא, סניף בעיה"ק ירושלים ת"ו וסניף מעבר לים בארה"ב בעיר פלאטבוש, כה יתן ה' וכה יוסיף לחזקנו להגדיל תורה ולהאדירה.

גם השנה האחרונה, הצטיינה במסירות נפש לתורה, כאשר בקיץ האחרון היה חלק מארצינו בדרום נתון במלחמה ומופגז, וגם בעתות צרה כאלו למדו אברכי כוללינו שבנתיבות, ולא פסק קול התורה בכל הסניפים אף לא שבוע אחד.

השמחה העצומה וההד החיובי הגדול שהגיע אלינו מכל קהילות הקודש בהופעת הקובץ הנפלא "נחלת אבות" חלק שלישי, מחייב אותנו להמשיך להיות השופר המאחד של קהילות יהדות תימן בארץ ובעולם, להרבות תורה עיון והלכה, מתוך אהבה אחווה שלום ורעות.

נודה בהזדמנות זו לכל ידידינו היקרים הנושאים בעול אחזקת המוסדות, זכות התורה תעמוד להם ולזרע זרעם להתברך בכל מילי דמיטב, ויהי רצון שנזכה לניסים ונפלאות כאשר עשה הקב"ה לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה אכ"ר.

המערכת

ברכה בתוך הסעודה

לענ"ד ברור שלא יברך, מכמה טעמי: א. בדרך כלל עקירת השלחן מתבצעת אחר ברכת המזון של הקהל, ואם אותו אדם לא ברך ברכת המזון, סימן שדעתו היא לא ללכת אחר הקהל שבאולם, אלא להמשיך לאכול, וממילא פשוט שהוא נמצא עדין בתוך הסעודה. וכל ענין "עקירת השלחן" המובא בגמ' ובשו"ע, לא נאמר אלא דווקא בחבורה האוכלת יחד, שכאשר עוקרת השלחן מגלה את דעתה על זמן הסעודה, ובאופן זה יש לדון האם החבורה תחייב אף את היחיד שרוצה להמשיך לאכול, אבל באולם באופן זה, ברור שכל אחד הוא עצמאי, וענין עקירת השלחן אינו מגלה כלל על רצונו האישי והפרטי של הסועד או של יושבי שולחנו, שלכל אחד יש רצון פרטי. ב. ובפרט, שענין "עקירת השלחן" אינו תלוי כלל ברצונו, אלא בהחלטת רב המלצרים שהגיע הזמן לפנות את השולחנות, וכיצד רצון המלצר יקבע את רצון הסועד. ג. ועוד חזי לאיצטרופי, מה שבימינו משאירים שלחן בבר לאורחים שלא ישבו בשולחנות, שיש בזה גילוי מילתא לבעלי האולם, שלא עשו "עקירת שלחן" לגמרי, אלא השאירו שלחן בצד, וגם לסועד עצמו יש גילוי דעת שלא ברור שגמר לאכול, שהרי יכול להמשיך לאכול ממה שבבר.

על כן ברור שאם מגישים מנה אחרונה, או כל רצון של המשך אכילה ושתייה שיש לסועד, נחשב כהמשך אכילה, ועקירת השולחנות של בעלי האולם לא מהניא ולא מידי, ובפרט שהנידון כאן הוא לחייב ברכה דחמיר טפי. ומה שכתב בפסקי תשובות, שיכוין להמשיך לאכול פת ושתייה דעתו עליה, נ"ל שאינו אלא לרווחא דמילתא, אבל לפום עיקר דינא אינו נצרך, וודאי דמי שלא חשב כן לא נכנס בכלל ספק. (ובפרט שבמציאות מחשבה זו באמת לא מעשית, וכי אחר שאכל מנה עיקרית יכול הוא לאכול עוד לחם, הלא רצונו אז רק בשתייה קינוח ופירות).

מסקנא דמילתא: הנמצאים בסעודה, וגמרו לאכול מנה עיקרית, וניקו את השלחן והגישו לפנייהם פירות ומגדים, שאינם באים מחמת הסעודה, קודם ברכת המזון, יברכו לפנייהם ולא לאחריהם.

הנמצא באולם ואוכל, ובאו לעקור שולחנו, ודעתו להמשיך ולאכול ועדין לא בירך ברכת המזון, דינו נמי, שבדבר הבא מחמת הסעודה לא יברך אפילו לפניו (כגון קוגל וחמין שבבר, וכן שתייה ששם), ודבר שלא בא מחמת הסעודה, כגון גלידה ופירות, מברך לפניו ולא לאחריו.

בברכת יגדיל תורה ויאדיר
יוסף צברי

לכבוד האברך היקר לשם ולתהילה הרב וכו' הי"ו.
בדבר שאלתו שאלת חכם, בדין מה שכתב השו"ע בדברים הבאים בסוף הסעודה, האם טעונים ברכה לפנייהם ולאחריהם, שהבאת את דעת השו"ע שהכל תלוי בעקירת השלחן, ודעת הכף החיים שלעולם אפילו עקרו השלחן אין מברכין אחריהם.

ואבוא לדון בדבר על פי משנתם של רבותינו חכמי תימן. ולפי הנראה, ההלכה לפי מנהגינו היא, שדברים הבאים בסוף הסעודה שלא מחמת הסעודה, טעונים ברכה לפנייהם ולא לאחריהם, וכן נראה מדברי שלשה מרבותינו חכמי תימן.

הראשון, מהרי"ץ, בתשובתו המפורסמת על ברכת הגעלה המובא בתחילת הסעודה (ח"ב רפ"ג), המתייחס לנידון דידן תוך כדי דבריו וכותב: "ולפי דרכינו למדנו מדקדוק לשון מר"ן דאם אכל פירות קודם סעודה והיה בהם כזית בכדי א"פ דצריך לברך אחריהם בורא נפשות רבות, ואם הם מז' המינים ברכה מעין ג' ואין ברהמ"ז פוטרן זולתי אם באו תוך הסעודה ודוק והוא פשוט", הרי דכתב כאן, דפירות הבאים תוך הסעודה, אין טעונים ברכה אחריהם, ולענין נידון דידן, פשוט שכל שלא היה סילוק גמור מהפת, תוך הסעודה הוא.

גם השתילי זיתים הביא (קע"ז ס"ב) בסק"ו את דברי המג"א שכתב: "ואנו שאין אנו מסלקין השלחן, אע"פ שסיימו מלאכול, כל זמן שלא בירכו, כתוך הסעודה דיינינן לה" עכ"ל. והשלמת ביאור דבריו היא, שבאופן זה דברים הבאים מחמת הסעודה אין טעונים ברכה לא לפנייהם ולא לאחריהם, ושלא באו מחמת הסעודה טעונים ברכה לפנייהם ולא לאחריהם, וזה עפ"י מש"כ שם בס"א.

וכן מו"ר הגר"ח כסאר זצ"ל בשם טוב (הל' ברכות פ"ד הל' י"א) מעיד שכן המנהג, שכתב בזה וז"ל: "ודע דמה שנוהגין לפעמים להביא פירות אחר הסעודה קודם ברכת המזון ואין מברכין לאחריהן, וסומכים על ברכת המזון, איך עושין היפך פסקא דתלמודא שכתבתי בסמוך, ונראה שסמכו בזה על דברי ר"י הזקן ז"ל שכתב בפירוש ההלכות דלא אמרו טעונים ברכה גם לאחריהם אלא בימיהם, אבל אנו שאין אנו נוהגים לסלק את השלחן עד שסיימו לברך ברהמ"ז, אע"פ שסיימו לאכול, כל זמן שלא ברכו כמו בתוך הסעודה דיינינן לה, וטעון ברכה לפניו ואין טעון ברכה לאחריו" עכ"ל.

ולגבי שאלתך השניה, מה יעשה אדם הנמצא בחתונה, ואכל ולא בירך ברכת המזון, וכבר עקרו והסירו את השלחן מלפניו, האם כאשר יגישו לו את מנת הקינוח וכדו' יתחייב בברכה לפנייהם ולאחריהם מטעם עקירת השלחן.

ברכת מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א

ברכת מרן הגאון רבי שמעון בעדני שליט"א

ביקור מיוחד נערך על ידי נציגי הכוללים במעונו של מרן הגאון רבי שמעון בעדני שליט"א, ראש כולל "תורה וחיים" וחבר מועצת חכמי התורה. הרב התעניין מאד בפעילות המוסדות, צורת לימוד הסוגיות בכוללים ויתר הפרטים, והתפעל מאד מחוברות הלימוד וקבצי "נחלת אבות".

הגאון שליט"א דיבר על חשיבות לימוד המנהג, לצד שימת לב מיוחדת על כך שלא יסתור להלכה. לדוגמה ציין הרב שליט"א כי מבואר בהלכה שיש לקבל את השבת קודם שקיעת החמה, וממילא, כאשר יש המסיימים את תפילת מנחה בסמוך לשקיעה,

עליהם לומר לכל הפחות "בואי כלה" ורק לאחה מכן לקרוא את כל המזמורים. אך יש כאלו שאינם עושים כן, אלא מתחילים "לכו נרננה" בניחותא, ודבר זה אינו הולם על פי ההלכה.

לסיום, עודד הרב שליט"א בחום רב את הנהלת הכוללים, בציינו את גודל מעלת הלימוד, והוסיף לברכם יחד עם כל העוזרים והמסייעים למען קיום והחזקת הכוללים.

לקי

הופיע!
גליון ג' שרבים ציפו לו

קנקן חדש מלא יושן

שמחים אנו לבשר לכל בני החור דק"ק תימן יע"א, לומדי ההלכה והמנהג, על האור הגדול שיצא לאור את עיני הלומדים די בכל אתר ואתר, התפסים לידע ולהבין שרשי מנהגי אבותינו הקדושים

נחלת אבות
קובץ תורני במנהגי תימן
לחיווך ועידוד הלימוד והכתיבה בתורת חכמי רובני תימן
גליון ג' - תשרי התשע"ה

הקובץ עלה על שולחנם של מלכים, גדולי ישראל שליט"א, אשר עודדו וברכו את היוזמה התורנית המרובה על פני הקובץ, המוגש ברוב פאר וחדר, ואשר מהווה במה מובדלת לבני התורה להוציא לאור מפרי עמלם.

הקובץ כולל מעון מורשים, בהם גיונות מכתבי יד קדומים על חכמי ומאורי יהדות תימן יע"א אשר רואים אור עולם לאשונת, שרבות בהלכה ובמנהג תימן מרבני העדה שליט"א, חשיבות ומאמרים הלכתיים בשרשי מנהגי תימן מלמדיו חכמים ומברכים, ועוד כהנה וכהנה, בוסיפת מעשי ודו וזכרונות קדמונים.

המחיר
25
הקובץ גליון חמישי

ניתן להשיג במסגרתו וחי בימינו 23 ב"ב וכן בחנות "נוסח תימן" ב"ב

מוקד הפצה ארצי: 03-612-62-62 (שלוחה 5)

מוקד הפצה ארצי: 03-612-62-62 (שלוחה 5)

הודעות

בא והיה שותף להרבעת התורה בהו"ק, ותקבל שי מכובד, ובנוסף קבצים ועלונים היוצאים ע"י המוסדות ישלחו אליך בדיוור ישיר. פרטים נוספים 03-612-62-62

הודעה למפיצים

לכל עשרות מפיצנו החשובים, שאו ברכה מאת ה', ויהי רצון זכות הפצת התורה תעמוד לכם להתברך בכל מילי דמיטב. בר"ח שבט תיערך הגרלה בין המפיצים, ושני מפיצים יזכו כל אחד ב-100 ש מתנת המוסדות. המעונין להפיץ את העלון באיזור מגוריו יפנה למס': 052-712-62-72

זכות הלימוד בעלון זה מוקדש:

ברכת מזל טוב
לראש הכוללים הגאון רבי יוסף צברי שליט"א לרגל לידת בנו חיים נ"י יהי רצון שיזכו לרוות ממנו נחת ויגדל לתורה חופה ומעשים טובים. אכ"ר

המעוניינים לקבל את העלון ישירות למייל, ניתן לשלוח בקשה ל: Yosef052@okamil.co.il

לעילוי נשמת מארי יוסף מתי בן אהרון עומסי זצ"ל נלב"ע ט"ו אדר תשס"ט ת.נ.צ.ב.ה.

להצלחת ידידנו ר' אבינועם בוטל הי"ו ומשפחתו על תרומתו להצקות הכוללים יהי רצון שיזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו בבריאות איתנה ונהורא מעליא הנהלת המוסדות

להצלחת ידידנו ר' אלעד דנינו הי"ו ומשפחתו, על עזרתו הנכבדה למען המוסדות, יהי רצון שיזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו בבריאות איתנה הנהלת המוסדות

להצלחת ידידנו הרב יואל חיים העדין הי"ו ומשפחתו, על מסירות נפשו למען המוסדות, יהי רצון שיזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו בבריאות איתנה ונהורא מעליא הנהלת המוסדות

להצלחת מרת לאה עומסי תחי' פתח תקוה

להצלחת ידידנו יעקב בן אסתר אוג'לבי הי"ו ומשפחתו, על תרומתו הנכבדה למען המוסדות, יהי רצון שיזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו בבריאות איתנה הנהלת המוסדות

להצלחת ידידנו ר' ניסן ערוסי הי"ו ומשפחתו, יהי רצון שיזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו בבריאות איתנה הנהלת המוסדות

מקומות החלוקה:

אבני הפזץ
אופקים
איפת
אליכין
אלעד
אלקנה
אשדוד
אשקלון
באר שבע
בית אל
בית שמש
ביתר עלית
בני ברק
בני עייש
ברקת
בת ים
גדפה
גינת שומרון
גן יבנה
גני תקווה
רעננה
הרצליה
זכרון יעקב
חשמונאים
יבנה
די בונמין
יהוד
יבנה
ירושלים
ישעי
כרמיאל

ארה"ב:
פלאטבוש
ברו פארק
קוינס
לייקווד
לוס אנג'לס

מוקד הפצה ארצי:
03-612-62-62
(שלוחה 5)

לונדון:
גולדרס גרין
סטמפורד היל

עדן - עיר הנמל

מזקנים אתבונן

נסיון גניבת ספר תורה המקודש

הגאון רבי יצחק הכהן זצ"ל, היה אב בית הדין ורובם הראשי של יהודי עדן בדור הקודם. רבי יצחק היה בקי גדול בכל חלקי התורה, ונודע גם כאיש מופת, אשר יראתו היתה על היהודים והגויים כאחד.

באחד הימים, ניסו שני בחורים ערבים, להכנס לבית הכנסת "אל פרח" בעדן, בכדי לבזוז ביזה מרכוש בית הכנסת הנמצא במקום, ולחלל את קדושתו. באותו בית כנסת, היה ספר תורה מקודש, שנכתב בקדושה ובטהרה, והמתפללים עליו ראו ישועות ומופתים.

אותם בחורים ערבים, תכננו לפרוץ את בית הכנסת בליל, לאחר שהוא מתרוקן מיושביו. בהגיע העת המתוכננת לפריצה, הגיעו הערבים לפתח בית הכנסת. והנה, רק געו הם בידית הדלת בכדי לפותחה, נתייבש כל גופם ואיבריהם, ונעמדו הם כמו שני פסלים, לא זזים ימין ושמאל אפילו תזוזה אחת. אותם ערבים, היו הממשפחות של חשובי ונכבדי העיר.

הבוקר אור, ויהודי עדן הגיעו לבית הכנסת לתפילת שחרית. והנה זה פלא: שני בחורים ערבים, ניצבים כמו שני פסלים ללא כל תזוזה ותגובה בפתח בית הכנסת. המראה המוזר משך אליו סקרנים רבים מכל האיזור, ועד מהרה נתגלה כי השניים תיכננו לפרוץ לבית הכנסת ולבזוז ביזה.

מאחר שדבר שיתוק הבחורים החל להתפרסם בכל העיר, הגיעו בני המשפחות של הבחורים, לראות מה אירע ליקריהם. כאשר הגיעו למקום, נבהלו לראות את בניהם עומדים כמשותקים, אין קול ואין קשב.

הלכו בבני המשפחה תכף ומיד לראב"ד הגאון רבי יצחק הכהן, והתחננו לפניו: אנא רבינו, אכן חטאו בנינו חטאה גדולה לה', אך מבקשים אנתנו רפואה ותעלה עבורם, ומוכנים אנו להתחייב ככל אשר תשית עלינו, ובלבד שנוכל להחזיר את בנינו לביתם, בריאים ושלמים.

ענה הג"ר יצחק הכהן לבני המשפחה המבוהלים: חטא

גדול חטאו בניכם, אשר בקשו לפגוע בבית ה' ובמקום מקודש זה. אם רוצים אתם לראות את בניכם חוזרים ומהלכים כאחד האדם, מוכן אני להתפלל לרפואתם, אך עליהם להתחייב לי בשמם שלושה דברים: א. על בניכם להתחייב כי מעתה ואילך לא יגעו בשום יהודי וברכושו לדעה כל ימי חייהם. ב. על כל אחד מההורים לתת סכום כסף לפיצוי, עבור מחשבת הזדון שחשבו בניכם לחלל את הקודש, הכסף יחולק על ידי לעניי הקהילה היהודית. ג. עליכם להביא פרה, ולשווט אותה בפתח בית הכנסת, ככפרה על מה שבניכם עשו.

ההורים המבוהלים מיהרו לקיים את כל דבריו של רבי יצחק הכהן, ועד מהרה הגיעו עם סכומי הכסף ועם פרה גדולה ממקניהם. הרב הביא את הפרה לפתח בית הכנסת, ולעיני הקהל הרב שהתאסף שם, צויה על השוחט לשחוט את הפרה, כאשר הרב ממלמל תפילה לרפואת הבחורים שעמדו שם ניצבים ללא נוע.

רק נסתיימה שחיתת הפרה, והנה זעו להם הבחורים שעמדו עד עתה ניצבים כפסלים, והתעוררו מהקיפאון והשיתוק שאחזו בהם. כאשר ראו את הקהל הרב, את הרב הראשי ואת בני משפחתם, הבינו את אשר אירע להם, והתביישו מיד על מחשבתם הזדונית. הבחורים התוודו ברבים על מחשבתם ומעשיהם בלילה הקודם, ונשבעו כי מעתה ואילך לא יעזו לגעת בכל יהודי וברכושו ובפרט ברכוש בית הכנסת לדעה.

מעשה מופלא זה, התפרסם בכל גבולות העיר עדן ומחוצה לה. כל מי שמע מעשה זה, ובפרט הגויים שבעיר עדן, עמדו נפעמים נוכח קדושתם הגדולה של בתי הכנסת היהודיים, וגדלותם ומעלתם של מנהיגי חכמי היהודים. לרוב הערכתם את היהודים, קיללו הגויים את כל מי שיעזו לעשות רע ליהודים, ומאז לא היו פרעות יהודי עדן כל ימי הג"ר יצחק הכהן זצ"ל.

(תולדות הרשב"ז ח"ב עמ' צ"ח)

הכונו הכונו לכנס השנתי

של רשת מוסדות "יוסף הצדיק" והפעם הכנס פתוח לקהל הרחב פרטים בקרוב...

מראות קודש

מראות ממעמד הכינוס בהיכל כולל "יוסף הצדיק" סניף ירושלים במוצ"ש פר' וישלח תשע"ה

במוצאי שבת קודש פרשת וישלח התקיים מעמד מרומם ורב רושם, בסניף כוללנו אשר בשכונת רמות שבעיה"ק ירושלים ת"ו. דברי פתיחה וחזיון נשמעו מפי הגאון רבי **אריאל פחימה** שליט"א, ר"מ "תורת משה", אשר בירך את הלומדים בכללים והביע את הערכתו על ההשקעה הרבה הניכרת ללומדים.

לאחריו בירך רב השכונה, הגאון רבי **מנחם מנדל פוקס** שליט"א, אשר התרשם מפעילויות המוסדות והגיע במיוחד בכדי לחזק את העוסקים במלאכת הקודש. הרב נשא משא ארוך ומרתק בשבח הלימוד ביום ששי, אשר על ידו נכנס האדם אל השבת בקדושה, מתוך לימוד תורה. לאחר מכן נשאו דברים הרב **נחמיה קרני** שליט"א, מנהל סניף הכולל בירושלים, והאברך החשוב הרב **אשר שרעבי** שליט"א, שדיבר בענייני סוגיא הנלמדת.

במרכז המעמד מסר ראש הכולל הרה"ג רבי **יוסף צברי** שליט"א שיעור הלכת בענייני הסוגיא הנלמדת, בביאור שיטת השלחן ערוך בדין שבע ברכות שלא בבית חתן בזמננו.

האברכים ומשתתפי הכנס יצאו בתחושת רוממות והתעלות והודו למארגנים על פעלם לכנס זה, וכאן המקום להודות להרב **נחמיה קרני** שליט"א ולהרב **שריה מדמון** שליט"א, אשר עומדים בראש סניף הכולל בירושלים. יהי רצון שזכות לימוד התורה ביום זה תעמוד להם ולבני ביתם, להתברך בכל מילי דמיטב, אמן.

